

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006389 22 Кж 10
Бања Лука, 09.3.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених О.М., Е.М., А.С., Ј.М. и М.Ђ., због кривичних дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног законика Републике Српске и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог О.М., адвоката М.М. из Д., оптуженог Е.М., адвоката Н.М. из Д., оптуженог А.С., адвоката Р.С. из Д., оптуженог Ј.М., адвоката С.М. из Д. и оптуженог М.Ђ., адвоката Д.Л. из Д., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 К од 24.02.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 09.3.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених О.М., Е.М. А.С., Ј.М. и М.Ђ., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 К од 24.02.2022. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 К од 24.02.2022. године, продужен је притвор против оптужених О.М., Е.М. А.С., Ј.М. и М.Ђ. након изрицања пресуде којом су оглашени кривим због кривичног дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. и др. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђени на казне затвора, и то оптужени О.М. од 5 (пет) година, оптужени Е.М. од 4 (четири) године и 6 (шест) мјесеци, оптужени А.С. и Ј.М. од по 3 (три) године и оптужени М.Ђ. од 4 (четири) године, док су за радње из тачки I., II., III. и IV. изреке пресуде, ослобођени од оптужбе.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог О.М., адвокат М.М. из Д., оптуженог Е.М., адвокат Н.М. из Д., оптуженог А.С., адвокат Р.С. из Д., оптуженог Ј.М., адвокат С.М. из Д. и оптуженог М.Ђ., адвокат Д.Л. из Д.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пуне на слободу или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или притвор замјени мјерама забрана.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи жалби, којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења. Наиме, у смислу одредбе члана 203. став 1. ЗКП РС, у овој фази поступка, када првостепени суд изрекне пресуду на казну затвора, притвор ће се одредити или продужити ако постоје разлози из члана 197. став 1. тачке а), в) и г) ЗКП РС. Ради тога су без основа приговори жалбе браниоца оптуженог Е.М., изнесени у прилог тврдњи да суд није образложио постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело и тиме да је почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама.

Осим тога, цитираном законском одредбом члана 203. став 1. ЗКП РС, није прописана обавеза у виду приједлога тужиоца за продужење притвора, нити изјашњење оптуженог на околности притвора, као што је то прописано у некој другој фази поступка, фази истраге или након потврђивања оптужнице, у смислу одредбе члана 196. став 2. ЗКП РС.

Ради тога су без основа приговори из жалби бранилаца оптужених Е.М. и А.С., у прилог тврдњи да је такав приједлог тужиоца у конкретном случају, изостао, те да је побијано рјешење донесено уз повреду одредбе члана 196. став 2. и 3. ЗКП РС и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Надаље, аргументима из жалби бранилаца оптужених О.М. , Е.М. А.С., Ј.М. и М.Ђ. се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и ваљаност датих разлога садржаних у образложењу побијаног рјешења о постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело и тиме притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Правилно се, у побијаном рјешењу, цијени и образлаже (страна 3. и 4.) ранија осуђиваност оптужених, па када се исто доведе у везу са бројношћу истоврсних кривичних дјела за која је изречена првостепена пресуда, а ради се у временском континуитету извршених дјела на готово идентичан начин, те околности, и по оцјени овог вијећа, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност закључка побијаног рјешења о нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Утврђујући да је неопходно да се против осумњичених притвор продужи, у побијаном рјешењу је тиме дат одговор на став одбране о примјени мјера забрана, па зато инсистирање жалби о потреби детаљнијег образложења о тим мјерама, нема основа.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић